

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 151/2021
23.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Бојана Грубановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 27/18 од 19.04.2018. године, која је остављена на снази пресудом Основног суда у Шиду К-46/20 од 12.06.2020. године и пресуде Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-280/20 од 15.12.2020. године, у седници већа одржаној 23.02.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бојана Грубановића, као основан и **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Шиду К-46/20 од 12.06.2020. године и пресуда Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-280/20 од 15.12.2020. године, а предмет враћа Основном суду у Шиду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 27/18 од 19.04.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 6 месеци. Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности одузимање предмета и то возачке дозволе Републике Србије, серијског броја ... коју ће по правноснажности пресуде извршити надлежни орган, а окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка у износу који ће бити одређен накнадно посебним решењем.

Пресудом Основног суда у Шиду К-46/20 од 12.06.2020. године остављена је на снази пресуда Основног суда у Шиду К 27/18 од 19.04.2018. године, која је постала правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1-176/18 од 03.07.2018. године и која ће се извршити са свим правним последицама.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 1Кж1-280/20 од 15.12.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Шиду К-46/20 од 12.06.2020. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног, адвокат Бојан Грубановић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произилази да је окривљени оглашен кривим јер је лажну јавну исправу употребио као праву на тај начин што је под дејством алкохола управљао моторним возилом у Републици Словачкој, за шта му је у Републици Словачкој изречена условна осуда. Након достављања у Републику Србију исправе са којом је затечен критичном приликом утврдило се да је иста лажна, те да је лажну јавну исправу окривљени употребио као праву у Републици Словачкој, односно место извршења кривичног дела је Република Словачка.

Одредбом члана 8. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично законодавство Србије важи за држављанина Србије и када у иностранству учини које друго кривично дело, осим кривичних дела наведених у члану 7. овог Законика, ако се затекне на територији Србије или буде изручен Србији.

У случају из члана 8. и члана 9. став 1. Кривичног законика, кривично гоњење се може предузети само ако се за кривично дело кажњава и по закону земље у којој је оно учињено, осим када постоји одобрење Републичког јавног тужиоца или када је то предвиђено потврђеним међународним уговором (члан 10. став 2. Кривичног законика).

Самим тим, имајући у виду напред цитиране одредбе закона и чињеницу да је лажна исправа употребљена као права у Републици Словачкој кривично гоњење се може предузети само ако се за кривично дело кажњава и по закону земље у којој је оно учињено. Међутим, у списима предмета нема доказа да је та чињеница утврђена.

Мимо постојања доказа да се за то кривично дело кажњава и у земљи у којој је учињено гоњење се може предузети и када постоји одобрење Републичког јавног тужиоца или када је то предвиђено потврђеним међународним уговором. Имајући у виду да одобрења Републичког јавног тужиоца нема, односно да није тражено, нити је то потврђено међународним уговором, самим тим суд је повредио одредбе кривичног

поступка у погледу постојања одобрења надлежног органа и учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, па су браниочеви наводи изнети у захтеву оцењени као основани.

Како је дакле правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, јер нема одобрења надлежног органа за кривично гоњење окривљеног за кривично дело које му је стављено на терет, то је Врховни касациони суд усвајањем захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којим се основано указује на наведену битну повреду укинуо побијане пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**